

Merkezi Ankara'da bulunan tüzel kişiye yurt dışında yapılan inşaat işi.

Belge türü	Özelge
Kanun	VERGİ USUL KANUNU
Özelge no	11395140-105[229-2012/VUK-1- . . .]--117374
Tarih	15.08.2016

T.C.

GELİR İDARESİ BAŞKANLIĞI

İSTANBUL VERGİ DAİRESİ BAŞKANLIĞI

Mükellef Hizmetleri Usul Grup Müdürlüğü

Sayı : 11395140-105[229-2012/VUK-1- . . .]--117374

15.08.2016

Konu : Merkezi Ankara'da bulunan tüzel kişiye yurt dışında yapılan inşaat işi.

.....

İlgide kayıtlı özelge talep formundan, Kazakistan'daki restorasyon işini Ankara merkezli ile yapılan sözleşme ile anahtar teslim götürü olarak üstlendiği belirtilerek, bu işin faturasının İdarenin talebi üzerine Türkiye'deki merkezden düzenlenmesi durumunda;

- Bu işin Türkiye'deki merkezden faturalandırılmasının bir sakıncası olup olmadığı,
- Yurtdışında yapılan bu iş ile ilgili düzenlenecek faturada KDV hesaplanıp hesaplanmayacağı,
- Yurtdışında yapılan bu işten elde edilecek gelirin kurumlar vergisine tabi olup olmadığı,

- Yurtdışındaki Şubeden Merkeze söz konusu iş ile ilgili kestiği faturaya karşılık bedelini yurt dışına ödemek ve tekrar Türkiye'ye girişini sağlamalarının gerekip gerekmediği

hususlarında Başkanlığımız görüşünün talep edildiği anlaşılmıştır.

I- ÇİFTE VERGİLENDİRMEYİ ÖNLEME ANLAŞMASI YÖNÜNDEN DEĞERLENDİRME:

Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Kazakistan Cumhuriyeti Hükümeti Arasında Gelir Üzerinden Alınan Vergilerde Çifte Vergilendirmeyi Önleme Anlaşması 01.01.1997 tarihinden itibaren uygulanmakta olup, Anlaşma'nın "İşyeri" başlıklı 5 inci maddesinin 2 nci fıkrasında;

"2. "İşyeri" terimi özellikle şunları kapsamına alır:

a) Yönetim yeri;

b) Şube;

c) Büro;

d) Fabrika;

e) Atelye;

f) Maden ocağı, petrol veya doğal gaz kuyusu, taş ocağı veya doğal kaynakların çıkarıldığı diğer herhangi bir yer;

g) "İşyeri" terimi aynı zamanda:

i) Oniki ayı aşan bir süre devam eden bir inşaat şantiyesi, yapım, kurma veya montaj projesi veya bu faaliyetlerle ilgili gözetim hizmetleri veya doğal kaynakların çıkarılmasında kullanılan tesisler; veya

ii) Ülke içinde oniki ayı aşan bir süreyle (aynı veya bağlı proje için), bir mukim tarafından bu amaçla işe alınan ücretli veya diğer personel vasıtasıyla, danışmanlık hizmetleri de dahil, ifa edilen hizmetler."

hükümleri yer almaktadır.

Anılan Anlaşma'nın "Ticari Kazançlar" başlıklı 7 nci maddesinin 1 ve 2 inci fıkraları ise;

"1. Bir Akit Devlet teşebbüsüne ait kazanç, söz konusu teşebbüs diğer Akit Devlette yer alan bir işyeri vasıtasıyla ticari faaliyette bulunmadıkça, yalnızca bu Devlette vergilendirilecektir. Eğer teşebbüs yukarıda bahsedilen şekilde ticari faaliyette bulunursa, teşebbüsün kazançları bu diğer Devlette, yalnızca:

a) bu işyerine;

b) diğerk Devlette, bu işyeri vasıtasıyla satılan mal veya ticari eşya ile aynı veya benzer nitelikteki mal veya ticari eşya satışlarına; veya

c) diğerk Devlette icra edilen, bu işyeri vasıtasıyla yapılan faaliyetlerle aynı nitelikteki diğerk ticari faaliyetlere atfedilebilen miktarla sınırlı olmak üzere vergilendirilebilir.

2. 3 üncü fıkra hükümleri saklı kalmak üzere, bir Akit Devlet teşebbüsü diğerk Akit Devlette yer alan bir işyeri vasıtasıyla ticari faaliyette bulunduğunda, bu işyerine her iki Akit Devlette de, eğer bu işyeri, aynı veya benzer koşullar altında, aynı veya benzer faaliyetlerde bulunan, tamamen ayrı ve bağımsız bir teşebbüs olsaydı ve işyerini oluşturduğu teşebbüsten tamamen bağımsız nitelik kazansaydı, ne kazanç elde edecek ise, aynı miktarda bir kazanç atfedilecektir."

hükümlerini öngörmektedir.

Yukarıda hükümlerine yer verilen Anlaşma'da inşaat, yapım, montaj ve kurma işleri bakımından iş yerinin oluşması, 12 aylık süre koşuluna bağlanmış olup, 12 aylık sürenin hesaplanmasında başlangıç tarihi olarak şantiyenin oluştuğu tarihin (müteahhidin hazırlık çalışmaları da dahil Türkiye'de çalışmalarına başladığı tarih); bitim tarihi olarak ise işin tamamlandığı veya sürekli olarak terk edildiği tarihin dikkate alınması gerekmektedir.

Merkezi Ankara'da bulunan ile şirketiniz arasında yapılan sözleşmenin incelenmesinden, Kazakistan'daki restorasyon işini üstlendiğiniz ve söz konusu restorasyon işinin Kazakistan'da bulunan şubenizce yapılacağı anlaşılmaktadır.

Bu kapsamda, bir inşaat, yapım, montaj, kurma projesi ile bağlantılı Kazakistan'daki şubeniz, Anlaşma'nın 5 inci maddesi kapsamında tek başına bir iş yeri oluşturmayacaktır. Ancak, söz konusu yerin başka inşaat projeleri için de kullanılması ve burada yürütülen faaliyetlerin, iş yeri oluşturmayan 5 inci maddenin 4 üncü fıkrasında belirtilen faaliyetlerden olmaması durumunda, hiç bir projenin süresinin tek başına 12 aylık süreyi aşmaması sebebiyle bir iş yeri oluşturmadığı hallerde bile, bir iş yerinin varlığından söz edilebilecektir.

Bu açıklamalar kapsamında, Kazakistan'daki şubeniz tarafından gerçekleştirilen ... restorasyon işinden elde edilen gelirlerin Anlaşma'nın "Ticari Kazançlar" başlıklı 7 nci maddesine göre ticari kazanç olarak değerlendirilmesi gerekmekte olup, restorasyon işinin Kazakistan'da Anlaşma'nın 5 nci maddesinin 2 nci fıkrasının g (i) bendinde yer alan 12 aylık süreden daha uzun bir sürede devam etmesi halinde Kazakistan'da iş yeri oluştuğu kabul edilecek ve söz konusu gelirler bu iş yerine atfedilebilen kazançlarla sınırlı olmak üzere Kazakistan'da da vergilendirilebilecektir.

Kazakistan'daki şubeniz tarafından anılan süreden daha az bir sürede gerçekleştirilen restorasyon işinden (sözleşmedeki süre 150 gün) elde edilen gelirlerin ise, Kazakistan'da bir iş yeri oluşmaması nedeniyle yalnızca Türkiye'de vergilendirilmesi gerekmektedir. Ancak, Kazakistan'da inşaat faaliyetleri

için kullanılan şube tarafından başka inşaat, yapım, montaj, kurma projelerinin de yürütülmesi halinde, söz konusu işin anılan şube vasıtasıyla gerçekleştirilen kısmına atfedilebilen kazançlar için Anlaşma'nın 7 nci maddesinin 1 inci fıkrasına göre, Kazakistan'ın da vergi alma hakkı olacaktır.

Anlaşma hükümlerinin Kazakistan'a da vergilendirme hakkı verdiği durumlarda, şirketinizce Kazakistan'da ödenen vergiler Anlaşma'nın "*Çifte Vergilendirmenin Önlenmesi*" başlıklı 22 nci maddesinin 1 nci fıkrası gereğince Türkiye'de ödenecek vergilerden mahsup edilebilecektir. Ancak, Kazakistan'da gelir üzerinden ödediğiniz verginin Türkiye'de mahsup edilebilmesi için söz konusu gelirin Türkiye'de de vergiye tabi olması yani mahsubun söz konusu gelir üzerinden Türkiye'de hesaplanan vergiden yapılması mümkündür. Anlaşma uyarınca, söz konusu mahsup, Kazakistan'da vergilendirilebilen gelire atfedilen gelir üzerinden ödenen vergi miktarını (mahsuptan önce hesaplanan) aşmayacaktır. Bununla beraber, yurt dışında yapılan inşaat işleri için iç mevzuatımızda yer alan istisna hükümleri dikkate alındığında Kazakistan'daki inşaat faaliyetleri nedeniyle elde ettiğiniz gelir için Türkiye'de vergi istisnasından yararlanmanız durumunda bu gelire ilişkin olarak Türkiye'de mahsup yapılamayacağı tabidir.

Diğer taraftan, Anlaşma hükümlerinin uygulanabilmesi için bağlı bulunduğunuz İstanbul Vergi Dairesi Başkanlığından alacağınız, Türkiye'de tam mükellef olduğunuzu ve tüm dünya kazançları üzerinden Türkiye'de vergilendirildiğinizi gösteren bir mukimlik belgesini Kazakistan'da vergi sorumlularına ibraz etmeniz gerekmektedir.

II- KURUMLAR VERGİSİ KANUNU YÖNÜNDEN DEĞERLENDİRME:

5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun 3 üncü maddesinde; "*Kanunun 1 inci maddesinde sayılı kurumlardan kanuni veya iş merkezi Türkiye'de bulunanlar, gerek Türkiye içinde gerekse Türkiye dışında elde ettikleri kazançların tamamı üzerinden vergilendirilirler.*" hükmü yer almaktadır.

Aynı Kanunun "*İstisnalar*" başlıklı 5 inci maddesinin birinci fıkrasının (h) bendinde, yurt dışında yapılan inşaat, onarım, montaj işleri ile teknik hizmetlerden sağlanarak Türkiye'de genel sonuç hesaplarına intikal ettirilen kazançların kurumlar vergisinden müstesna olduğu hükme bağlanmıştır.

Konuyla ilgili olarak, 1 seri no.lu Kurumlar Vergisi Genel Tebliğinin "*5.9. Yurt dışında yapılan inşaat, onarım, montaj işleri ile teknik hizmetlerden sağlanan kazançlarda istisna*" başlıklı bölümünde;

"*Kurumlar Vergisi Kanununun 5 inci maddesinin birinci fıkrasının (h) bendi ile yurt dışında yapılan inşaat, onarım, montaj işleri ile teknik hizmetlerden sağlanarak Türkiye'de genel sonuç hesaplarına aktarılan kazançlar, herhangi bir koşula bağlanmaksızın kurumlar vergisinden istisna edilmiştir.*

...

Benzer şekilde, anılan fıkranın (h) bendi ile de yurt dışında bulunan işyerleri veya daimi temsilcileri aracılığıyla yapılan ve yurt dışında vergilendirilen inşaat, onarım, montaj işleri ile teknik

hizmetlerden sağlanan kazançların (vergi yükü oranına bakılmaksızın), ayrıca yurt içinde de vergilendirilmesinin önüne geçilmesi amacıyla bu kazançlar kurumlar vergisinden istisna edilmiştir.

...

Bu istisnanın uygulanması açısından, yurt dışında yapılan inşaat, onarım, montaj işleri ile teknik hizmetlerden sağlanan kazançların Türkiye'ye getirilmesi zorunluluğu bulunmamaktadır. Söz konusu kazançların Türkiye'de genel sonuç hesaplarına intikal ettirilmesi istisnadan yararlanılması için yeterlidir.

Türkiye'de genel sonuç hesaplarına intikal ettirilen kazanç, hesaplara intikal ettirilmesi gereken tarihte T.C. Merkez Bankasının o gün için tespit ve ilan ettiği döviz alış kurlarıyla değerlendirilecektir. T.C. Merkez Bankasınca tespit ve ilan olunmayan yabancı paralarda ise Maliye Bakanlığının Vergi Usul Kanunu hükümlerine göre tespit ve ilan ettiği kurlar dikkate alınacaktır."

açıklamalarına yer verilmiştir.

Tebliğin "5.9.2. Yurt dışında yapılan inşaat işleri nedeniyle, merkez ve şube arasındaki cari hesapların değerlemesi" başlıklı bölümünde ise; yurt dışında yapılan inşaat işleri ile ilgili olarak Türkiye'deki merkez ile yurt dışındaki işyeri arasında ortaya çıkan ilişkilerde yurt dışındaki işyerine Türkiye'den fatura kesilmek suretiyle yapılan ve o işyerinde maliyet veya gider olarak kabul edilen mal ve hizmet hareketleri ile yurt dışındaki işyeri ile Türkiye'deki merkez arasındaki para hareketlerinin ayrı ayrı hesaplarda izlenmesi ve değerlemenin buna göre yapılması gerektiği belirtilmiştir.

İstisna uygulamasında, yurt dışında yapılan inşaat, onarım, montaj işleri ile teknik hizmetlerden sağlanan kazançların Türkiye'ye getirilmesi şart değildir. Bu kazançlar, Türkiye'ye getirilmese dahi istisna uygulamasına konu edilebilecektir. Öte yandan, bu kazançların Türkiye'ye getirilmesi durumunda oluşacak kur farklarının ne şekilde değerlendirileceği anılan Tebliğin "5.9.5.1. Yurt dışında tamamlanmış işlere ilişkin kazançların Türkiye'ye getirilmesi halinde kur farklarının durumu" başlıklı bölümünde açıklanmış olup istisna uygulamasına konu olan ve yurt dışında yapılıp tamamlanan işlerden doğan kazancın Türkiye'ye getirilmesi halinde, söz konusu yabancı paraların değerlemesinden kaynaklanan kur farklarının istisna kazançla ilişkilendirilmesi mümkün değildir.

Diğer taraftan, 4734 sayılı Kamu İhale Kanununun dördüncü maddesinde "Yapım" tanımına yer verilmiştir. Buna göre yapım tanımı: Bina, karayolu, demiryolu, otoyol, havalimanı, rıhtım, liman, tersane, köprü, tünel, metro, viyadük, spor tesisi, alt yapı, boru iletim hattı, haberleşme ve enerji nakil hattı, baraj, enerji santrali, rafineri tesisi, sulama tesisi, toprak ıslahı, taşkın koruma ve dekapaj gibi her türlü inşaat işleri ve bu işlerle ilgili tesisat, imalat, ihzarat, nakliye, tamamlama, büyük onarım, restorasyon, çevre düzenlemesi, sondaj, yıkma, güçlendirme ve montaj işleri ile benzeri yapım işlerini kapsar.

Bu hüküm ve açıklamalara göre, şirketiniz ile Ankara merkezli ile yapılan sözleşme gereği, anahtar teslimi ve götürü olarak üstlenilen Kazakistan'daki restorasyon işinin Kurumlar Vergisi

Kanununun 5 inci maddesinin birinci fıkrasının (h) bendi hükmüne göre, yurt dışında bulunan iş yerleri veya daimi temsilciler aracılığıyla yapılan inşaat, onarım, montaj işi kapsamında değerlendirilmesi mümkündür.

Dolayısıyla, Şirketinizin bu işten elde edeceği ve Türkiye'de genel sonuç hesaplarına intikal ettireceği kazançların, tahsil edilecek hak edişler için genel merkezinizden kesilecek faturalara söz konusu tahsilatın yurt dışında yapılacak inşaat işi ile ilgili olduğu hususunda şerh düşülmesi şartıyla, Kurumlar Vergisi Kanununun 5 inci maddesinin birinci fıkrasının (h) bendine göre kurumlar vergisinden istisna edilmesi mümkün bulunmaktadır.

III- KATMA DEĞER VERGİSİ KANUNU YÖNÜNDEN DEĞERLENDİRME:

3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun;

- 1/1 inci maddesinde, ticari, sınai, zirai faaliyet ve serbest meslek faaliyeti çerçevesinde Türkiye'de yapılan teslim ve hizmetlerin KDV'ye tabi olduğu,

- 4/1 inci maddesinde, hizmetin teslim ve teslim sayılan haller ile mal ithalatı dışında kalan işlemler olduğu, bu işlemlerin bir şeyi yapmak, işlemek, meydana getirmek, imal etmek, onarmak, temizlemek, muhafaza etmek, hazırlamak, değerlendirmek, kiralamak, bir şeyi yapmamayı taahhüt etmek gibi şekillerde gerçekleştirilebileceği,

- 6/b maddesinde; işlemlerin Türkiye'de yapılmasının, hizmetin Türkiye'de yapılmasını ve hizmetten Türkiye'de faydalanılmasını ifade ettiği

hükme bağlanmıştır.

Konuya ilişkin olarak 60 No.lu KDV Sirkülerinde aşağıdaki açıklamalara yer verilmiştir.

"1.1.1. Yurtdışındaki İşlemler

KDV Kanununun 1 ve 6 ncı maddelerine göre, yurtdışında gerçekleşen mal teslimleri ile yurt dışında ifa edilip yine yurtdışında yararlanılan hizmetler KDV'nin konusuna girmemektedir. Türkiye'de yapılmayan işlemin bedeli üzerinden KDV hesaplanması veya böyle bir işlemin Kanundaki herhangi bir istisna hükmü ile ilişkilendirilmesi söz konusu değildir.

Buna göre, Türkiye'deki bir mükellefin yurt dışında yaptığı inşaat, onarım, montaj işleri Türkiye'de ifa edilmediğinden veya bu hizmetlerden Türkiye'de faydalanılmadığından KDV'nin konusuna girmemektedir.

8.1.1.1. Vergiye Tabi Olmayan İşlemlere İlişkin Yüklenilen KDV

KDV Kanununun 1/1 inci maddesinde, Türkiye'de ticari, sınai, zirai faaliyet ve serbest meslek faaliyeti çerçevesinde yapılan teslim ve hizmetlerin KDV'ye tabi olduğu; 6 ncı maddesinde de işlemlerin Türkiye'de yapılmasının, malların teslim anında Türkiye'de bulunmasını, hizmetin Türkiye'de yapılmasını veya hizmetten Türkiye'de faydalanılmasını ifade ettiği hüküm altına alınmıştır. Bu kapsama girmeyen, yani vergiye tabi olmayan teslim ve hizmetler nedeniyle yüklenilen vergiler indirim konusu yapılamamaktadır.

Örneğin;

- Türk inşaat firmasının yurt dışında otoyol inşaatı yapması,

- Türkiye'de mukim bir inşaat firmasının yurt dışında yaptığı inşaatlara ilişkin bakım, onarım, montaj gibi hizmetlerin Türkiye'de mukim başka bir firma tarafından yurt dışında yapılması gibi işlemler KDV'ye tabi olmadığından, bu işlemler nedeniyle Türkiye'de KDV ödenmiş olması halinde, verginin konusuna girmeyen bu işlemlere ait yüklenilen KDV indirim konusu yapılamayacaktır.

Öte yandan, bu işlemler KDV'nin konusuna girmediğinden, ihracat veya transit taşımacılık istisnası gibi herhangi bir istisna kapsamında değerlendirilmek suretiyle KDV iadesi talep edilmesi de mümkün değildir..."

Bu hüküm ve açıklamalara göre şirketiniz tarafından Ankara merkezli ... ile yapılan sözleşme gereği anahtar teslim götürü olarak üstlendiği Kazakistan'daki ... restorasyon işi yurt dışında ifa edildiğinden ve hizmetten yurt dışında yararlanıldığından söz konusu işler KDV'nin konusuna girmemekte dolayısıyla KDV'ye tabi bulunmamaktadır.

Ayrıca bu işlemler KDV'nin konusuna girmediğinden, söz konusu işlemler dolayısıyla yüklenilen KDV'nin, KDV Kanununun 30/a maddesi uyarınca indirim konusu yapılması veya ihracat veya transit taşımacılık istisnası gibi herhangi bir istisna kapsamında değerlendirilmek suretiyle iadesinin talep edilmesi de mümkün bulunmamaktadır.

IV- VERGİ USUL KANUNU YÖNÜNDEN DEĞERLENDİRME:

213 sayılı Vergi Usul Kanununun;

- 156 ncı maddesinde, ticari, sınai, zirai ve mesleki faaliyette iş yerinin; mağaza, yazıhane, idarehane, muayenehane, imalathane şube, depo, otel, kahvehane, eğlence ve spor yerleri, tarla, bağ, bahçe, çiftlik, hayvancılık tesisleri, dalyan ve voli mahalleri, madenler, taş ocakları, inşaat şantiyeleri, vapur büfeleri gibi ticari, sınai, zirai veya mesleki bir faaliyetin icrasına tahsis edilen veya bu faaliyetlerde kullanılan yer olduğu,

- 171 inci maddesinde ise, mükelleflerin bu Kanuna göre tutmaları gereken defteri vergi uygulaması bakımından maddede yazılı maksatları taşıyacak şekilde tutacakları,

- 175 inci maddesinde, mükelleflerin, Kanunun 171 inci ve müteakip maddelerinden belirtilen maksat ve esaslara uymaları şartıyla defterlerini ve muhasebelerini işlerinin bünyesine uygun olarak diledikleri usul ve tarzda tanzim etmekte serbest oldukları,

- 227 nci maddesinde, bu Kanuna göre tutulan ve üçüncü şahıslarla olan münasebet ve muamelelere ait olan kayıtların tevsikinin mecburi olduğu,

- 229 uncu maddesinde faturanın, satılan emtia veya yapılan iş karşılığında müşterinin borçlandığı meblağı göstermek üzere emtiayı satan veya işi yapan tüccar tarafından müşteriye verilen ticari vesika olduğu,

- 231 inci maddesinde faturaların sıra numarası dahilinde teselsül ettirileceği, aynı müessesenin muhtelif şube ve kısımlarında her biri aynı numara ile başlamak üzere ayrı ayrı fatura kullanıldığı takdirde bu faturaları şube ve kısımlarına göre şube veya kısmın isimlerinin yazılması veya özel işaretle seri tefriki yapılmasının mecburi olduğu,

- 232 nci maddesinde, tüccarların sattıkları emtia veya yaptıkları işler için fatura vermek ve aldıkları emtia veya hizmet için de fatura istemek ve almak mecburiyetinde oldukları, bu madde de sayılanlar dışında kalanların, tüccarlardan satın aldıkları emtia veya onlara yaptırdıkları iş bedelinin 2016 yılı için 900 TL'yi geçmesi veya 900 TL'den az olsa dahi istemeleri halinde emtiayı satanın veya işi yapanın fatura vermesi mecburi olduğu

hükümleri yer almaktadır.

Bilindiği üzere şube kavramı Vergi Usul Kanununda ve Türk Ticaret Kanununda tanımlanmamıştır. Ancak söz konusu kavram Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği ile Odalar ve Borsalar Kanununun 9 uncu maddesinin 2 nci fıkrasında "*Bir merkeze bağlı olduğu halde, ister merkezin bulunduğu odanın, ister başka odanın çalışma alanı içinde olan müstakil sermayesi ve müstakil muhasebesi bulunan ve/veya muhasebesi merkezde tutulduğu ve müstakil sermayesi bulunmadığı halde kendi başına sınaî faaliyet ve ticarî muamele yapan yerler ve satış mağazaları*" şeklinde tanımlanmış olup literatürde de bir işyerinin şube olarak nitelendirilebilmesi için, merkeze bağımlı ancak üçüncü kişilerle işlemlerinde bağımsızlık, ayrı bir yer ve yönetime sahiplik, merkezle aynı ve/veya benzer konuda faaliyet gösterme gibi kriterleri sağlaması gerekmektedir.

Anlaşılabacağı üzere, şube merkezden ayrı olarak ticari muameleler yapan birimler olup Vergi Usul Kanununun 156 ncı maddesi uyarınca ayrı bir işyeri olarak değerlendirilmektedir. Vergi Usul Kanununun 231 inci maddesinde yer alan düzenlemeden de açıkça anlaşılabacağı üzere, şubenin kendi faaliyetleri açısından kendisinin fatura düzenlemesi esas olup herhangi bir karışıklığa mahal verilmemesi açısından şubenin düzenlediği faturaların ayrıştırılabilmesi için bu faturalarda şube isminin yer alması veya seri tefriki yapılması istenmiştir.

Yurt dışında bulunan şubeler ise ilgili ülkeler mevzuatına tabi oldukları için, ilgili ülke belge düzenine de uymaları gerekmektedir. Bu bakımdan Kazakistan'da bulunan şubeniz vasıtasıyla gerçekleştirdiğiniz iş için söz konusu şubeden fatura düzenlemeniz esastır. Buna karşın yurt dışındaki iş için Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Kazakistan Cumhuriyeti Hükümeti Arasında Gelir Üzerinden Alınan Vergilerde Çifte Vergilendirmeyi Önleme Anlaşması hükümlerine istinaden Kazakistan'da söz konusu iş için işyeri oluşmaması durumunda, ilgili ülke mevzuatına göre şube yerine merkezden düzenlenecek olan fatura işlemi tevsik için kabul görüyor ise bu durumda merkezden fatura düzenleyerek işlemi tevsik etmeniz mümkün bulunmaktadır.

Bilgi edinilmesini rica ederim.

(*) Bu Özelge 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 413.maddesine dayanılarak verilmiştir.

(**) İnceleme, yargı ya da uzlaşmada olduğu halde bu konuya ilişkin olarak yanlış bilgi verilmiş ise bu özelge geçersizdir.

(***) Talebiniz üzerine tayin edilmiş olan bu özelgeye uygun işlem yapmanız hâlinde, bu fiilleriniz dolayısıyla vergi tarh edilmesi icap ederse, tarafınıza vergi cezası kesilmeyecek ve tarh edilen vergi için gecikme faizi hesaplanmayacaktır.

Bu metin Mevzuat Bankası (mevzuat.vergibulustayi.com) aracılığıyla gib.gov.tr arşivinden alınmıştır. Resmî işlemlerde Resmî Gazete metni esastır. — 18.09.2026